

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅದನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಎಂದು ಕಾಣಿತ್ತದೆ. ಏನೂ ಸೇರಿಸಿದರೂ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ, ತನ್ನ ಮೂಲಗುಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದ ಅದರ ವೈವಿಧ್ಯ ಬೇರೆ ತಿಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಕ್ಯಾರೆಟ್, ಬೀನ್ಸ್, ಬಟಾಲೀಗಳ ಬಣ್ಣ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಕಲರ್‌ಪ್ಲಾಸ್ ಆಗಿ ಕಾಣಿವರಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅತಿಥಿಗಳ, ಮನೆಯವರ, ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರುಚಿಯನ್ನು ಹಿಗಿಸುವ, ಕುಗ್ರಿಸುವ ಎರಡೂ ಆಯ್ದು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಳ್ಳೆ ಇದೆ. ಅದಿಕವಿ ಹಂಪ ಹೇಳಿರುವ ‘ಬಿಧಿ ಸಮಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಡೆಯೋಲ್ ಕಿರಿಸಲ್ ಕೊಡಿಸಲ್ ಸಮರ್ಥರಾರ್’ ಪದ್ಯವನ್ನೇ ರುಚಿಕಟ್ಟಾದ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ತಯಾರಿಸಿ ‘ರುಚಿ ಸಮಕಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಡೆಯೋಲ್ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಂ ತಿರಸ್ಯಾರಿಸಲ್ ಸಮರ್ಥರಾರ್’ ಎಂದು ಅಣಿಕವಾಡಿಕೊಳ್ಳುಬಹುದು. ಎಣ್ಣೆ, ಸಾಸಿವೆ, ಕಡ್ಡೆಬೇಕೆ, ಉದ್ದಿನಬೇಕೆ, ತಾರ್ಕಿ, ಟೊಮೇಟೋ, ಹಸಿರು ಮೇಣಿಸಿಕಾಯಿ, ಶುಂಬಿ, ತಾಜಾ ಕರಿಬೇವು ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳಂದಿಗೆ ಕಾಯಿತುರಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಕೊಬ್ಬರಿ ತುರಿ, ಇಂಗು, ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಂಬೆ ಹೂಳಿ, ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಸೊಪ್ಪು, ಸಬ್ಜಿಗೆ ಸೊಪ್ಪು, ಉಪ್ಪಿಟ್ಟನ್ನು ರುಚಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಿ ಬೇಡ ಕಾಂತ್ರೀಡ್ಲೋ’ ಎಂದು ಕರೆದು ಅವಮಾನಿಸಲೂ ಬಾರದು. ನಾನತೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿಲ್ದಿತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಈ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿನ ಪರವೇ.

ಶ್ರೀಕೃಂತ ತಜ್ಞ, ವಿಚಾರವಾದಿ ಅಚ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರಿಗೆ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿಂದರೆ ಬಹಳ ಇವ್ವಿತ್ತಂತೆ. ಅವರ ನಿತ್ಯದ ಆಹಾರ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅವರು ಉನ್ನತ ಶ್ರೀಕೃಂತಾಗ್ವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಸ್ವಯಂಪಾಕದ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ತಿಂದು ದಿನ ದೂಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಎಚ್.ಎನ್. ಅವರ ಬದುಕೇ ಒಂದು ತೆರೆದ ಪಾಠಾಲೆ. ಪಾಠಾಲೆಯ ಕುರಿತಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡದ ಅವರಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆಗೊಂಡು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ಆಹಾರವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಒಹುತ್ತಾರು ಯಾರೂ ಕಣಸಿನಲ್ಲಾ ಮಾಡಲಾರು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊಸ ರುಚಿಯ ತಿನಿಸುಗಳು ಕೈಗಿಳಿ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಅವರ ಆಹಾರ ಪದ್ಯತೆಯನ್ನು ಯಾಕಾದರೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ?

ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹಿಪ್ಪುತ್ತೆ ಏಕೋ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಉಪಹಾರವನ್ನು ‘ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ತಿಂಡಿ’ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಕೂಗು ಕೂಡ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಅದರ ಮೇಲಿನ ಶ್ರೀಯಿ ಬದಲಾಗಿ ವ್ಯಾಂಗ್ಯವೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ನನಗಿದೆ. ಏಕಾಡತಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ ಪ್ರತಾಚಾರಕ್ಕೆ, ಉಪವಾಸ ಆರ್ಥಿಸುವವರ ಮೊದಲ ಆಯ್ದು ಇದೇ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು. ಅನ್ನ ಮೈಲಿಗೆ ಅನ್ನವುದರಿಂದ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಗ್ರಹಣದ ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲಿರ ಮನೆಯಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿನ ಹಸರಿಗೆ ಗ್ರಹಣ ಬಿಡಿರುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸ. ಕೆವಿ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಅವರು ತಮ್ಮದೊಂದು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಗೊಂಬೆ ಮೇಳದವರು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಉಂಟ ಅತಿಯಾದರೆ ಅಜೀಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು, ಮೇಳವನ್ನು ನಿರಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರಬಹುದು, ನಿತ್ಯ ಬರಬಹುದು ಎಂಬ ಕಾರಣಗಳು ಇದರ ಹಿಂದಿವೆ. ಇನ್ನು ಉಪವಾಸದ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಲ್ಲ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಕುರಿತ ವಿನೋದದ ಹಾಡು ಇದು: ‘ಆಕೆ ಮನೆ ಸುಭೂಮ್ಯನ್ನಿಂದ ಏಕಾಡತಿ ಉಪವಾಸ/ ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂತಾಳಷ್ಟೆ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಅವಲಕ್ಷಿ ಪಾಯಸ.’ ಉಪವಾಸವಿದ್ದರೂ ಪೌರಿಕ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುಭೂಮ್ಯನಂಥವರು ಈಗ ಕಡಿಮೆಯೇ.

ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಏನೇ ಶುಭ ಕಾರ್ಯವಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಕೆಂಪಿರಭಾತ್ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಹುಡುಗಿ ನೋಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಂತೂ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟೇ ಥಿಕ್ಸ್! ಅದೊಂದು ಶಾಶ್ವತನಿಯಮ